अथ तस्य विवाहकौतुकं ललितं बिभ्रतएव सर्गः ८

पार्थिवः। वसुधामपि हस्तगामिनीमकरोदिन्दुम
तीमिवापरां ॥ १ ॥ दुरितैरपि कर्त्तुमात्मसात्प्रयतं
नृपस्नवो हि यत्। तदुपस्थितमग्रहीदजः पितु
राज्ञेति न भोगतृष्णया ॥ २ ॥

अथेति। अथानन्तरं पार्थिवो रघुस्तस्याजस्य वसुधां पृथ्वी
मपि हस्तं गच्छति तामकरोत् किं० तस्य ललितं सुन्दरं
विवाहस्य कौतुकं मङ्गलं हर्षं सूत्रं वाबिभ्रतो धारयत एव
कामिव अपरामन्यामिन्दुमतीमिव॥ १ ॥ दुरितैरिति। नृपाणां
राज्ञां सूनवः पुत्रा यत् राज्यं दुरितैः पितृवधादिपापैरपि
आत्मनः स्वस्याधीनं कर्त्तुं प्रयतन्ते प्रयत्नं कुर्वन्ति हि एव
अजउपस्थितं तद्राज्यं पितुराज्ञेत्यग्रहीत्स्वीचकार भोगस्य
तृष्णया इच्छया तु नग्रहीत्॥ २ ॥